

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาตีเซีย - หมายเลขยี่สิบ

Jeff Pippenger
2025-12-26

หมายเลขยี่สิบ

พระธรรมโยเอลระบุว่าการทำลายสวนองุ่นของพระเจ้าเกิดขึ้นในคนชัวอายุที่สี่.

พระวณะของพระยาห์เวห์ซึ่งมายัง โยเอลบุตรของเปทุเอล.

จงฟังสิ่งนี้เกิด ท่านผู้เฒ่าทั้งหลาย และจงเสียวูฟังเกิด ชาวแผ่นดินทั้งสิ้น เรื่องเช่นนี้เคยเกิดขึ้นในสมัยของท่านทั้งหลาย หรือแม้แต่ในสมัยบรรพบุรุษของท่านหรือ? จงเล่าเรื่องนี้แก่บุตรหลานของท่าน และให้บุตรหลานของท่านเล่าแก่บุตรหลานของเขา และบุตรหลานของเขาแก่อีกชัวอายุหนึ่ง

สิ่งซึ่งตักแตนวัยอ่อนเหลือไว้ ตักแตนฝูงกิ้งกิ้งเสี่ย; และสิ่งซึ่งตักแตนฝูงเหลือไว้ ตักแตนกระโดดกิ้งกิ้งเสี่ย; และสิ่งซึ่งตักแตนกระโดดเหลือไว้ หนอนกิ้งกิ้งเสี่ย

จงดินเกิด พวกคนซีมาเอ๋ย และจงร้องไห้; และจงคร่ำครวญ พวกเจ้าทั้งหลายผู้ดื่มเหล้าองุ่น เพราะน้ำองุ่นใหม่นั้น; เพราะมันถูกตัดขาดไปจากปากของเจ้า โยเอล 1:1-5

อุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นคืออุปมาของแอ๊ดเวนตีสม์ และการตื่นขึ้นในอุปมานั้นเกิดขึ้นเมื่อข้าวสาลีกับข้าวละมานถูกแยกออกจากกัน ซึ่ง ณ จุดนั้น ข้าวละมานก็ตระหนักถึงความจริงที่ว่าตนได้ถูก “ตัดขาด” จาก “เหล้าองุ่นใหม่” คำว่า “ตัดขาด” เป็นภาพแทนขั้นตอนพันธสัญญาแรกของอับราม เมื่อมีการผ่าวัวเมีย แพะเมีย และแกะผู้เป็นสองท่อน ในพิธีกรรมเพื่อให้สัตยาบันพันธสัญญาด้วยโลหิต ในตอนพันธสัญญาเดียวกันนั้นเอง พระเจ้าทรงระบุว่าพระองค์จะเสด็จมาเยี่ยมเยียนประชากรของพระองค์ด้วยการพิพากษาในชัวอายุที่สี่

พระองค์ตรัสแก่อับรามว่า

“จงรู้แน่ว่าเชื้อสายของเจ้าจะเป็นคนต่างด้าวอยู่ในแผ่นดินซึ่งมิใช่ของเจ้าทั้งหลาย และเจ้าทั้งหลายจะรับใช้ชนชาตินั้น และชนชาตินั้นจะข่มเหงพวกเจ้าอยู่สี่ร้อยปี ทั้งชนชาตินั้นซึ่งเจ้าทั้งหลายจะรับใช้นั้น เราจะพิพากษาด้วย และภายหลังพวกเขาจะออกมาพร้อมด้วยทรัพย์สมบัติมากมาย ส่วนเจ้านั้นจะไปอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้าอย่างสันติ และเจ้าจะถูกฝังเมื่อมีอายุชราอย่างสมบูรณ์ แต่ในชัวอายุที่สี่ พวกเขาจะกลับมาที่นี่อีก เพราะความชั่วช้าของชาวอามโมไรต์ยังไม่เต็มขนาด” ปฐมกาล 15:13-16

เมื่อคำพยากรณ์นั้นสำเร็จลงในชัวอายุคนที่สี่ คือในชัวอายุคนของโมเสส องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงประกาศพระบัญญัติสิบประการเป็นสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาระหว่างพระเจ้ากับชนชาติที่ทรงเลือกสรรของพระองค์ ในพระบัญญัติข้อที่สองแห่งธรรมบัญญัติสิบประการนั้น แสงสว่างแห่งสี่ชัวอายุคนของอับรามได้ถูกขยายให้ปรากฏเด่นชัดยิ่งขึ้น

“อย่าทำรูปเคารพสลักสำหรับตน หรือทำรูปเหมือนสิ่งใด ๆ ซึ่งอยู่ในฟ้าสวรรค์เบื้องบน หรือซึ่งอยู่ในแผ่นดินเบื้องล่าง หรือซึ่งอยู่ในน้ำใต้แผ่นดิน อย่ากราบไหว้หรือปรนนิบัติรูปเหล่านั้น เพราะเราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา เป็นพระเจ้าผู้หวงแหน

ที่ลงโทษความชั่วช้าของบิดาตกทอดถึงลูกหลานชั่วอายุที่สามและสี่ของบรรดาผู้ที่ซึ่งเรา
และสำแดงพระเมตตาแก่คนนับพันชั่วอายุของบรรดาผู้ที่รักเราและรักษาบัญญัติของเรา” อพยพ 20:4-6

สี่ชั่วอายุคนแห่งพันธสัญญาของอับรามได้ถูกรวมเข้าไว้ในการขยายให้เด่นชัดถึงพระลักษณะของพระเจ้าในฐานะพระเจ้าผู้ห่วงหาอาทร ความห่วงหาอาทรของพระองค์ถูกวางให้ติดกันกับรูปเคารพที่สลักขึ้น และเมื่อถึงชนรุ่นที่สี่ของอับราม เราก็ยังพบการพิพากษาที่ดำเนินไปเป็นลำดับด้วยการพิพากษานั้นตกอยู่ที่บนชนชาติซึ่งประชากรของพระเจ้าตกอยู่ในความเป็นทาส และบนประชากรของพระเจ้าเอง และหลังจากนั้น ชาวอาโมไรต์จะถูกพิพากษา อับรามชี้ให้เห็นกระบวนการพิพากษาที่ดำเนินไปเป็นลำดับ ซึ่งเริ่มต้นที่ครวเรียมของพระเจ้าและสืบหน้าไปทั่วโลกลอยอย่างต่อเนื่อง และพระบัญญัติข้อที่สองชี้ให้เห็นด้วยว่ากระบวนการพิพากษานั้นแบ่งมนุษย์ชาติออกเป็นชนชั้นหนึ่งคือผู้ที่เกลียดชังพระเจ้า และอีกชนชั้นหนึ่งคือผู้ที่รักพระเจ้า ดังนั้นจึงเป็นภาพต้นแบบของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งร้องประกาศว่า “ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา จงรักษาพระบัญญัติของเรา”

ในช่วงเวลาเดียวกันกับที่กำลังมีการประทานพระราชบัญญัติ ณ ซีนาย โมเสสก็ได้รับการสำแดงพระลักษณะของพระเจ้า.

และพระยาห์เวห์ตรัสแก่โมเสสว่า “จงสกัดศิลาสองแผ่นสำหรับเจ้าให้เหมือนแผ่นแรก แล้วเราจะเขียนถ้อยคำที่อยู่บนแผ่นแรกซึ่งเจ้าทำแตกนั้นลงบนแผ่นศิลาเหล่านี้ เจ้าจงเตรียมพร้อมในเวลาเช้า และในเวลาเช้าจงขึ้นมายังภูเขาซีนาย และมาปรากฏตัวต่อหน้าเราที่นั่น บนยอดภูเขา อย่าให้ผู้ใดขึ้นมาพร้อมกับเจ้า และอย่าให้ผู้ใดปรากฏให้เห็นตลอดทั่วทั้งภูเขา ทั้งอย่าให้ฝูงแพะแกะหรือฝูงโคมากินเล็มอยู่หน้าภูเขานั้น”

และเขาได้สกัดแผ่นศิลาสองแผ่นเหมือนแผ่นแรก และโมเสสได้ลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ในเวลาเช้า และขึ้นไปยังภูเขาซีนายตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาแก่เขา และถือแผ่นศิลาสองแผ่นนั้นไว้ในมือของตน และพระเยโฮวาห์ได้เสด็จลงมาในเมฆ และทรงยืนอยู่กับเขาที่นั่น และทรงประกาศพระนามของพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ได้เสด็จผ่านหน้าเขาไป และทรงประกาศว่า

พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์พระเจ้า ผู้ทรงพระกรุณาและพระคุณ ทรงกริ้วช้า และบริบูรณ์ด้วยความดีและความจริง ผู้ทรงสำแดงพระเมตตาต่อคนเป็นพัน ๆ ผู้ทรงอภัยความชั่วช้า การละเมิด และบาป แต่จะไม่ทรงยกโทษให้ผู้ที่มีความผิดเป็นอันขาด ทรงลงโทษความชั่วช้าของบิดาตกแก่บุตร และแก่หลานเหลน จนถึงชั่วสามชั่วสี่อายุคน

โมเสสจึงรีบกำศิระลงถึงแผ่นดินและนมัสการ และทูลว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า บัดนี้ถ้าข้าพระองค์ได้รับพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์แล้ว ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์โปรดเสด็จดำเนินอยู่ท่ามกลางพวกข้าพระองค์เถิด เพราะชนชาตินี้เป็นชนชาติคอแข็ง และขอทรงอภัยความชั่วช้าและบาปของพวกข้าพระองค์ และทรงรับพวกข้าพระองค์ไว้เป็นมรดกของพระองค์” อพยพ 34:1-9

การประทานพระราชบัญญัติครั้งที่สอง สอดคล้องกับแผนภูมิผู้บุกเบิก ค.ศ. 1850 ศิลาชุดแรกถูกทำลาย และศิลาชุดแรกนั้นมีความคลาดเคลื่อนในตัวเลข ในเวลานั้น อิสราเอลสมัยโบราณได้ถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้ฝากรักษาพระราชบัญญัติ และอิสราเอลสมัยใหม่ก็ได้ถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้ฝากรักษาพระราชบัญญัติของพระเจ้าและกฎเกณฑ์แห่งพระวาระเชิงพยากรณ์ของพระองค์ เมื่อศิลาทั้งสองแผ่นถูกนำเสนอเป็นครั้งแรก ได้เกิดการกบฏตามตัวอักษรขึ้นในค้าย และเมื่อแผนภูมิ ค.ศ. 1850 ถูกนำเสนอ ก็มีการกบฏฝ่ายจิตวิญญาณกำลังก่อตัวขึ้นในค้าย

คำพยากรณ์ของอับรามเรื่องชนชาติที่สำเร็จโดยโมเสสในชนชาติที่สี่ ซึ่งเป็นที่ซึ่งพระเจ้าทรงขยายการสำแดงเรื่องการพิพากษาในชนชาติที่สี่ไว้ในพระบัญญัติข้อที่สอง รูปเคารพแกะสลักได้กลายเป็นของปลอมเลียนแบบการนมัสการพระเจ้าอย่างแท้จริง และความหวงแหนแห่งพระลักษณะของพระเจ้ก็ถูกผูกโยงเข้ากับการพิพากษานั้น แล้วโมเสสก็ได้เห็นพระสิริของพระเจ้า เขาได้เห็นความหวงแหนของพระองค์ว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งแห่งพระลักษณะของพระเจ้า ดังที่สำแดงโดย "พระนาม" ของพระองค์ และความสัมพันธ์ระหว่างผู้นมัสการกับบาปของบรรพบุรุษของเขาทั้งหลายก็ถูกแสดงให้เห็นปรากฏไว้

เมื่อพระคริสต์ทรงชำระพระวิหารเป็นครั้งแรก บรรดาสาวกจึงระลึกได้ว่าความร้อนรนเพื่อพระนิเวศของพระองค์ได้เผาผลาญพระองค์แล้ว "ความร้อนรน" นั้นคือคำว่า "ความหวงแหน" พระลักษณะของพระเจ้าที่สำแดงความหวงแหนของพระองค์นั้น เป็นแรงจูงใจที่นำพระคริสต์ให้ทรงชำระพระวิหารของพระองค์ และคุณลักษณะเชิงพยากรณ์แห่งความจำเป็นที่จะต้องสารภาพบาปเหล่านั้นของบรรพบุรุษของท่าน ต่อมาจะกลายเป็นองค์ประกอบสำคัญของคำทรงเรียกให้กลับใจใหม่ในการพิพากษา "เจ็ดเท่า" แห่งเลวีนิติ บทที่ยีสิบหก "ชั่วอายุที่สี่" ของอับรามพัฒนานำหน้าหน้ความหมายยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ ขณะที่ดำเนินต่อไปตลอดประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญา พระธรรมโยเอลเป็นภาพแทนของเวลาฝนซุกปลายฤดู ซึ่งเกิดขึ้นในวาระสุดท้าย พระธรรมโยเอลวางสารของตนไว้บนการเริ่มต้นด้วยข่าวสารเรื่องสี่ชั่วอายุคน ในฐานะหัวข้อที่ได้ถูกบันทึกไว้ในก้าวแรกที่สุดของพันธสัญญาสามประการของอับรามกับพระเจ้า หัวข้อนั้น ไปถึงบทสรุปของมันในพระธรรมโยเอล

เมื่อเข้าสู่แผ่นดินแห่งพันธสัญญาแล้ว หีบแห่งพันธสัญญาตั้งอยู่ที่ซีโลห์ ที่ซึ่งเอลี มหาปุโรหิตผู้ชั่วร้ายและโง่เขลา พร้อมทั้งบุตรชายทั้งสองผู้ทุจริตของเขา ถูกนำมาเปรียบเทียบกับทรงเรียกซามูเอล ซีโลห์จะกลายเป็นอีกขั้นหนึ่งในการเดินทางของหีบ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญา หลังจากหีบถูกใช้เป็นสัญลักษณ์ในการทำให้กำแพงเมืองเยรีโคล่มลงแล้ว หีบก็ตั้งอยู่ที่ซีโลห์ประมาณสี่ร้อยปี จนกระทั่งถึงการตายของเอลีและบุตรชายผู้ชั่วร้ายของเขา จากนั้นหีบก็ถูกพวกฟิลิสเตียยึดไป และต่อมาเมื่อดาวิดทรงอัญเชิญหีบไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ภาพแรกของการเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัยก็สำเร็จเป็นจริง วัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ของการอัญเชิญสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาไปยังกรุงเยรูซาเล็ม คือพระเจ้าทรงเลือกที่จะวางพระนามของพระองค์ไว้ในกรุงเยรูซาเล็ม และพระนามของพระองค์สัมพันธ์กับความหวงแหนของพระองค์ ซึ่งสัมพันธ์กับการพิพากษาอันหวงแหนของพระองค์ในชั่วอายุที่สี่

เมื่อมีการตรากฎหมายวันอาทิตย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยกคริสตจักรผู้มีชัยขึ้นเหนือเนินเขาและภูเขาทั้งสิ้น และบรรดาประชาชาติจะกล่าวว่า "มาเกิด ให้พวกเราไปยังพระนิเวศของพระเจ้า"

และจะบังเกิดขึ้นในวาระสุดท้ายว่า
ภูเขาแห่งพระนิเวศของพระยาห์เวห์จะได้รับการสถาปนาไว้บนยอดแห่งภูเขาทั้งหลาย และจะถูกยกให้สูงเหนือเนินเขาทั้งปวง; และบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นจะหลั่งไหลเข้ามายังภูเขานั้น และชนเป็นอันมากจะพากันไปและกล่าวว่า มาเกิด ให้พวกเราขึ้นไปยังภูเขาแห่งพระยาห์เวห์ ไปยังพระนิเวศของพระเจ้าแห่งยาโคบ; และพระองค์จะทรงสอนเราให้รู้จักบรรดาวิถีของพระองค์ และเราจะดำเนินในมรรคาของพระองค์ เพราะว่าธรรมบัญญัติจะออกมาจากศิโยน และพระวจนะของพระยาห์เวห์จากเยรูซาเล็ม อีสยาห์ 2:2, 3.

พระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าย่อมออกไปจากเยรูซาเล็ม

เพราะที่นั่นคือสถานที่ซึ่งพระองค์ทรงเลือกให้พระนามของพระองค์สถิตอยู่ เมื่อครั้งโมเสส

“พระเยโฮวาห์เสด็จลงมาในเมฆ และทรงยืนอยู่กับท่าน ณ ที่นั่น และทรงประกาศพระนามของพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์เสด็จผ่านไปข้างหน้าท่าน และทรงประกาศว่า

พระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์พระเจ้า ผู้ทรงพระเมตตาและทรงพระกรุณา ทรงกริ้วซ้ำ และบริบูรณ์ด้วยความดีและความจริง ผู้ทรงสำแดงพระเมตตาแก่คนเป็นพัน ๆ ทรงโปรดยกโทษความชั่วช้า การละเมิด และบาป แต่จะไม่ทรงถือว่าผู้มีความผิดเป็นผู้บริสุทธิ์เลย โดยทรงเยี่ยมโทษความชั่วช้าของบิดาตกแก่บุตร และแก่หลาน เหตุจนถึงสามชั่วอายุและสี่ชั่วอายุคน
อพยพ 34:6, 7

“พระนาม” ของพระองค์คือพระลักษณะของพระองค์ และพระลักษณะของพระเจ้านั้นทั้งลึกซึ้งซับซ้อนอย่างยิ่ง และเรียบง่ายอย่างยิ่ง พระเจ้าทรงเป็นความรัก นี่คือการสำแดงพระลักษณะของพระองค์อย่างสมบูรณ์ แต่ด้วยถ้อยคำที่เรียบง่าย ความจริงแห่งพันธสัญญาของอับรามเรื่อง “การพิพากษาในชั่วอายุที่สี่” ได้รับการขยายออกไป “ที่ละบรรทัด” ด้วยความกระจ่างเพิ่มเติมของพระบัญญัติข้อที่สองเกี่ยวกับชั่วอายุที่สี่ แล้ววประสพการณ์ของโมเสสก็ได้ขยายความกระจ่างเกี่ยวกับความเชื่อมโยงของชั่วอายุที่สี่กับพระลักษณะของพระเจ้า โดยเพิ่มเติมความกระจ่างเรื่องความหวงแหนของพระองค์ การตัดสินใจได้ให้นิยามพระลักษณะว่าเป็น “ความคิดและความรู้สึกที่รวมกัน” แต่การตัดสินใจได้บอกเราไว้ด้วยว่า ความคิดของเราไม่เหมือนกับความคิดของพระเจ้า พระลักษณะของพระองค์คือความคิดและความรู้สึกของพระองค์ที่รวมกัน และพระลักษณะของพระองค์มีหลายแง่มุมยิ่งนัก เกินกว่าความคิดและความรู้สึกอันเรียบง่ายของมนุษย์เราเสียอีก จนความแตกต่างนั้นเป็นดังที่ความคิดของพระองค์สูงกว่าฟ้าสวรรค์เมื่อเทียบกับแผ่นดินโลก।

“เพราะว่าความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า ทั้งทางทั้งหลายของเจ้าก็ไม่ใช่ทางทั้งหลายของเรา”
พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ “เพราะฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกฉันใด
ทางทั้งหลายของเราก็สูงกว่าทางทั้งหลายของเจ้า และความคิดของเราก็สูงกว่าความคิดของเจ้าฉันนั้น”
อิสยาห์ 55:8, 9

ดังนั้น นี่คือข้อคิดเชิงมนุษย์ที่ควรใคร่ครวญ;

หากพระลักษณะของพระเจ้าทรงถูกสำแดงโดยพระนามของพระองค์แล้ว

การสำแดงทุกประการของพระนามของพระองค์ก็ย่อมเป็นการสำแดงพระลักษณะของพระองค์ด้วย

สิ่งแห่งตระกูลยูดาห์ทรงผืนปีกและทรงคล้ายผืนปีกพระวณะจะเชิงพยากรณ์ของพระองค์ Palmoni

คือผู้ทรงนับความลึกลับอันอัศจรรย์ ผู้ซึ่งทรงเป็นทั้งรากที่งอกขึ้นจากแผ่นดินแห้งด้วย

และทรงเป็นพุ่มไม้ที่ลูกใหม่ เป็นเสาเพลิง เป็นหัวหน้าทูตสวรรค์มีคาเอล และอื่น ๆ อีกไม่สิ้นสุด

คุณลักษณะในพระลักษณะของพระเจ้า ซึ่งถูกสำแดงผ่านพระนามต่าง ๆ ของพระองค์นั้น ไม่มีที่สิ้นสุด

‘ข้อคิดเชิงมนุษย์ที่ควรใคร่ครวญ’ ก็คือสิ่งนี้

เมื่อท่ามกลางการสำแดงอันหลากหลายทั้งสิ้นของพระลักษณะของพระเจ้า ซึ่งเป็นที่ทราบกันว่ามียู่ ความสำคัญคืออะไร—ที่ในการก้าวแห่งพันธสัญญาแรกสุดของกระบวนการพันธสัญญาสามชั้นกับอับราม—“การพิพากษาในชั่วอายุที่สี่” เป็นถ้อยแถลงพื้นฐานในพันธสัญญา—ซึ่งสะท้อนถึงพระนามของพระองค์?

และพระองค์ตรัสแก่อับรามว่า “เจ้าจงรู้แน่ว่า

เชื้อสายของเจ้าจะเป็นคนต่างด้าวอยู่ในแผ่นดินซึ่งไม่ใช่ของพวกเขา

และพวกเขาจะต้องปรนนิบัติชนชาตินั้น และชนชาตินั้นจะข่มเหงพวกเขาอยู่สี่ร้อยปี

และประชาชาตินั้นซึ่งพวกเขาจะต้องปรนนิบัติ เราจะพิพากษาด้วย

และภายหลังพวกเขาจะออกมาพร้อมด้วยทรัพย์สินสมบัติมากมาย
ส่วนเจ้านั้นจะไปอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้าอย่างสงบ เจ้าจะถูกฝังเมื่อมีอายุชรามากแล้ว แต่ในชั่วอายุที่สี่
พวกเขาจะกลับมาที่นี่อีก เพราะว่าความชั่วช้าของคนอาโมไรต์ยังไม่ถึงขีด” ปฐมกาล 15:13-16

พระลักษณะของพระเจ้าในฐานะผู้พิพากษามนุษย์และประชาชาติทั้งหลาย
ทรงเปิดโอกาสให้มนุษย์มีช่วงเวลาแห่งการพิสูจน์ ซึ่งแสดงให้เห็นเป็นสี่ชั่วอายุคน พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษา
พระองค์ทรงพระเมตตา พระองค์ทรงอดทน
และพระองค์ทรงนำการพิพากษามนุษย์และประชาชาติทั้งหลายไปสู่ข้อยุติในชั่วอายุคนที่สี่
พระดำรัสพื้นฐานของพระเจ้าในพันธสัญญาของพระองค์กับชนชาติที่ทรงเลือกนั้น
รวมถึงการพิพากษาในชั่วอายุคนที่สี่ด้วย
เช่นเดียวกับที่ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์แรกมีลักษณะทั้งปวงของข่าวสารเฉพาะของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์
ฉันใด ก้าวแรกของพันธสัญญาของอับรามก็มีลักษณะของพันธสัญญาสามประการทั้งหมดฉันนั้น
พระนามของพระเจ้าคือพระองค์ทรงเป็นผู้พิพากษาผู้ทรงพระเมตตา ผู้ทรงพิพากษาในชั่วอายุคนที่สี่
ทุกขั้นตอนอื่น ๆ ในประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญาของชนชาติที่ทรงเลือก ย่อมตั้งอยู่บนรากฐานนั้น

เมื่อวางหนังสือโยเอลไว้ ณ การตื่นขึ้นของเสียงร้องเที่ยงคืนในข้อห้า และ “น้ำองุ่นใหม่” ถูก “ตัดออก”
จากปากของพวกเขา

บทนำสู่การแยกออกแห่งพันธสัญญาครั้งสุดท้ายนั้นของประชากรแห่งพันธสัญญาที่ทรงเลือกไว้
คือข่าวสารพื้นฐานของพันธสัญญาที่แสดงให้เห็นการกบฏของประชากรแห่งพันธสัญญา ซึ่งต่อมาถูก
“ตัดออก” โดยเป็นสิ่งที่สำเร็จลงแล้วในชั่วอายุที่สี่ พวกเขาถูก “ตัดออก”
เพราะไม่เข้าใจข่าวสารพื้นฐานของพันธสัญญา.

สารอันเป็นรากฐานของพันธสัญญาในพระธรรมปฐมกาลบทที่สิบห้าทั้งสี่ข้อนั้น
คือไม้วัด—สายแห่งการพิพากษาซึ่งถูกใช้เมื่อสารยอดศิลาของพันธสัญญาถูกนำเสนอในฐานะ
“เหล้าองุ่นใหม่” ในกาลสุดท้าย ความหนักหน่วงซึ่งสัมพันธ์กับการปลุกให้บรรดาคนเมาของเอเฟราอิมตื่นขึ้น
เมื่อ “เหล้าองุ่นใหม่” ถูก “ตัดขาด” นั้น จะเข้าใจได้อย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อถูกวางไว้ภายในบริบทของคำประกาศ
แห่งการพิพากษาต่อชนรุ่นที่สี่สุดท้ายของประชากรที่ทรงเลือกซึ่งกบฏ
ในระหว่างช่วงเวลาแห่งการทดสอบของฝนซุกปลายฤดู!

ในปฐมกาลบทที่สิบเจ็ด เราพบขั้นตอนที่สองของพันธสัญญาสามประการที่ทรงกระทำกับอับราฮัม:

และพระเจ้าตรัสแก่อับราฮัมว่า ฉะนั้นเจ้าจงรักษาพันธสัญญาของเรา
ทั้งตัวเจ้าและเชื้อสายของเจ้าภายหลังเจ้าตลอดชั่วอายุของเขาทั้งหลาย นี่คือนพันธสัญญาของเรา
ซึ่งพวกเจ้าจะต้องรักษาไว้ ระหว่างเรากับพวกเจ้าและเชื้อสายของเจ้าภายหลังเจ้า;

เด็กชายทุกคนในพวกเจ้าจะต้องเข้าสู่หนัด และเจ้าทั้งหลายจงเข้าสู่หนัดที่หนังหุ้มปลายองคชาติของตน
และสิ่งนี้เป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับพวกเจ้า เด็กชายทุกคนในชั่วอายุของพวกเจ้า
ซึ่งมีอายุได้แปดวัน จะต้องเข้าสู่หนัด ทั้งผู้ที่เกิดในเรือน และผู้ที่ซื้อมาด้วยเงินจากคนต่างด้าวใด ๆ
ซึ่งมิใช่เชื้อสายของเจ้า ทั้งผู้ที่เกิดในเรือนของเจ้า และผู้ที่ซื้อมาด้วยเงินของเจ้า

จำต้องเข้าสู่หนัดอย่างแน่นอน

และพันธสัญญาของเราจะอยู่ในเนื้อหนังของพวกเจ้าเป็นพันธสัญญานิรันดร์ ส่วนเด็กชายที่มีได้เข้าสู่หนัด
คือผู้ที่หนังหุ้มปลายองคชาติมิได้เข้าสู่หนัด จิตวิญญาณนั้นจะถูกตัดออกจากชนชาติของตน
เพราะเขาได้ละเมิดพันธสัญญาของเรา ปฐมกาล 17:9-14

ขั้นตอนที่สองเป็นพยานที่สองแก่สัญลักษณ์ของการถูก “ตัดออก” คำที่แปลว่า “ตัดออก”
มีรากมาจากสัตว์ทั้งหลายที่อับรามผ่าออกเป็นสองซีกในบทที่สิบห้า และในข้อความตอนนั้น

ผู้ใดที่ไม่ได้เข้าสู่หนัตจะต้องถูก "ตัดออก" จากพันธสัญญา
การเข้าสู่หนัตได้ถูกแทนที่ด้วยบัพติศมาในประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญา ซึ่ง ณ
ที่นั่นพระคริสต์ทรงกำลังทรงรับรองความจริงเหล่านี้เอง และด้วยเหตุนี้ พระองค์ในฐานะแบบอย่างของเรา
จึงได้ทรงเป็นขึ้นมาในวันที่แปด

เครื่องหมายนั้นจะต้องสำเร็จในวันที่แปด ดังที่ได้มีการเป็นภาพแทนไว้โดยแปดชีวิตในนาวา
ในชั้นที่สองนี้เองที่การทดสอบทางสายตาถูกแสดงให้เห็น
ไม่ว่าจะเป็นกรณีทีอิสราเอลเลือกอยู่ระหว่างผู้พยากรณ์ของเยเซเบลกับเอลียาห์
ก่อนหน้าการพิพากษาที่เอลียาห์ได้กระทำลงไป หรือกรณีทีสีหน้าของดาเนียล ชัคร์ค เมซาค และอาเบดเนโก
ปรากฏว่างดงามและสมบูรณ์กว่าบรรดาผู้ที่รับประทานอาหารของกษัตริย์;
การทดสอบประการที่สองเป็นการทดสอบที่มองเห็นได้ สุนัขเป็นเครื่องหมายแห่งชีวิต
และแปดชีวิตบนเรือนาวานั้นเป็นภาพแทนของบรรดาผู้ที่มีชีวิตอยู่ ตรงกันข้ามกับบรรดาผู้ตายไปแล้ว

ในประวัติศาสตร์ของพระคริสต์ เมื่อเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาได้เปลี่ยนผ่านไปสู่อัครทูต
อัครทูตเปาโลได้ใช้ประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญาตามข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เอง
เพื่อสำแดงการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญา
ท่านใช้เนื้อหนังที่ถูกตัดออกในการเข้าสู่หนัต เป็นสัญลักษณ์ของมนุษย์ในความสัมพันธ์ต่อพระเจ้า
และเป็นสัญลักษณ์ของธรรมชาติชั้นต่ำของมนุษย์ในความสัมพันธ์ต่อธรรมชาติชั้นสูงของมนุษย์
เปาโลได้สั่งสอนบรรดาศิษย์ของท่านโดยใช้พระวจนะเชิงพยากรณ์ของพระเจ้า และจุดประสงค์ของท่านในฐานะ
"ผู้ซึ่งได้รับการทรงเลือก" (ดังที่นามของท่านคือ เขาโล มีความหมายเช่นนั้น)
คือเพื่อชี้ให้เห็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญา ซึ่งแสดงโดยการเปลี่ยนผ่านจากอิ
สราเอลตามตัวอักษรไปสู่อิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณในฐานะประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า
ในการทำให้งานที่ได้รับมอบหมายของท่านสำเร็จลุล่วง
ท่านได้นำเสนอข่าวสารเชิงพยากรณ์ของท่านในบริบทของประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญา

ปฐมกาลบทที่สิบเจ็ดเป็นตัวแทนของชั้นที่สองในสามชั้นพื้นฐานแห่งพันธสัญญา
ซึ่งพบความสำเร็จบริบูรณ์ในระดับโอเมกาในข่าวสารของทูตสวรรค์สามองค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่
ชั้นที่สองนั้นถูกแสดงด้วยหมายสำคัญแห่งการเข้าสู่หนัต
อันเป็นแบบอย่างของตราประทับของพระเจ้าที่ประทับอยู่บนคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ผู้ซึ่งเป็นธงสัญญาณ
ซึ่งเป็นตัวแทนของการทดสอบที่มองเห็นได้ ทูตสวรรค์สามองค์คือโอเมกาของพันธสัญญาอัลฟาของอับราฮัม
ชั้นที่สามสำหรับอับราฮัมคือบทที่ยี่สิบสอง

แล้วทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์ได้ร้องเรียกอับราฮัมจากฟ้าสวรรค์เป็นครั้งที่สอง และตรัสว่า
พระยาห์เวห์ตรัสว่า เราได้ปฏิญาณโดยตัวของเราเองแล้วว่า เพราะเจ้าได้กระทำสิ่งนี้
และมีได้หีบบุตรของเจ้า คือบุตรคนเดียวของเจ้าไว้ เราจะไม่อายพรเจ้าอย่างแน่นอน
และเราจะทวีเชื้อสายของเจ้าอย่างแน่นอน ให้มากดังดวงดาวในฟ้าสวรรค์ และดั่งเม็ดทรายที่อยู่บนฝั่งทะเล
และเชื้อสายของเจ้าจะครอบครองประตูเมืองของศัตรูของเขา
และบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นของโลกจะได้รับพระพรในเชื้อสายของเจ้า เพราะเจ้าได้เชื่อฟังเสียงของเรา
ปฐมกาล 22:15-18.

ข้อที่หนึ่งของบทนี้กล่าวไว้ว่า "ต่อมาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ พระเจ้าทรงทดลองอับราฮัม และตรัสแก่เขาว่า
อับราฮัมเอ๋ย และเขาทูลว่า ข้าพระองค์อยู่ที่นี้" พระเจ้าทรงทดลองอับราฮัม
จึงทรงชี้ให้เห็นถึงการทดสอบครั้งสุดท้ายก่อนการประกาศพันธสัญญาครั้งที่สาม
เมื่ออับราฮัมผ่านการทดสอบแล้ว
ข้อพระคัมภีร์สี่ข้อสุดท้ายแห่งพันธสัญญาสามประการของอับราฮัมจึงถูกประกาศออกมา เพราะอับราฮัม

“เชื่อฟัง” พระสุรเสียงของพระเจ้า ซึ่งในตอนนั้นก็คือ “พระสุรเสียงแห่งพันธสัญญา” ของพระองค์ อับราฮัมจึงจะได้รับพระพรให้เป็นบิดาแห่งประชาชาติทั้งหลาย ทูตสวรรค์องค์ที่สามเป็นการทดสอบ ซึ่งเช่นเดียวกับอับราฮัม เป็นการทดสอบที่สำแดงลักษณะนิสัย และลักษณะนิสัยนั้นตั้งอยู่บนว่าท่านเชื่อพระเจ้าดังเช่นอับราฮัมหรือไม่ ผู้ที่ผ่านการทดสอบดังที่อับราฮัมได้ผ่าน จะถูกใช้ให้รวบรวมประชาชาติทั้งสิ้นของโลกเข้ามา ข้อพระคัมภีร์ทั้งสิบเจ็ดข้อจากสามบท ระบุถึงพันธสัญญาระหว่างพระเจ้ากับชนชาติที่ทรงเลือกสรร และด้วยการนั้น ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นเป็นตัวแทนของอัลฟาแห่งประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญาของชนชาติที่ทรงเลือกสรร และด้วยการนั้นเช่นกัน ข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นยังเป็นตัวแทนของ โอเมกาแห่งประวัติศาสตร์แห่งพันธสัญญา ดังที่สำแดงในการยกชูคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันขึ้นมา

มีกี่คนในพวกเราที่จะซื้อบ้าน หรือยานพาหนะ โดยไม่ตรวจสอบข้อกำหนดของสัญญาก่อน?

มีเซเวนตีเอ็ดเวนต์สตีทชาวเลาดีเชยกี่คนที่รู้ว่า

ข้อกำหนดประการแรกที่สุดของพันธสัญญาที่ตนทำไว้กับพระเจ้านั้น

ประกอบด้วยการที่พระเจ้าทรงสำแดงว่าพระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงพระเมตตา ผู้ทรงพิพากษาไปจนถึงชั่วอายุที่สี่?

โศกนาฏกรรมก็คือ พวกเขาไม่รู้จักความจริงพื้นฐานแห่งประวัติศาสตร์มีลอะไรใด

อีกทั้งไม่รู้จักความจริงพื้นฐานแห่งความสัมพันธ์ตามพันธสัญญาที่ตนปฏิญาณไว้ และเพราะเหตุนี้

พวกเขาจึงเป็นเหมือนอิสราเอลในสมัยโบราณ คือไม่รู้จักเวลาที่ตนได้รับการเยยมเยียน

การสิ้นสุดลงของช่วงเวลาแห่งการเยยมเยียนนั้น ซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นในเหตุการณ์ 9/11

คือเมื่อพวกเขาถูกปลุกให้ตื่นขึ้นในเวลาเที่ยงคืน เพียงเพื่อจะตระหนักว่าตนถูกตัดขาดแล้ว.

เราจะดำเนินต่อไปในบทความถัดไป

“เมื่อวันที่ 18 เมษายน สองวันหลังจากที่ภาพเหตุการณ์อาคารพังทลายได้ผ่านต่อหน้าข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ไปตามนัดหมายที่โบสถ์แคร์สตริต เมืองลอสแอนเจลิส เมื่อเราเข้าใกล้โบสถ์ เราได้ยินเด็กชายหนังสือพิมพ์ร้องตะโกนว่า: ‘ซานฟรานซิสโกถูกทำลายด้วยแผ่นดินไหว!’ ด้วยใจอันหนักอึ้ง ข้าพเจ้าได้อ่านข่าวฉบับแรกที่พิมพ์อย่างเร่งรีบเกี่ยวกับมหันตภัยอันน่าสะพรึงกลัวนั้น”

“สองสัปดาห์ต่อมา ระหว่างการเดินทางกลับบ้าน เราเดินทางผ่านซานฟรานซิสโก และได้จ้างรถม้าคันหนึ่ง ใช้เวลาชั่วโมงครึ่งในการชมความพินาสที่เกิดขึ้นในมหานครใหญ่นั้น

อาคารซึ่งเคยเชื่อกันว่าสามารถทนทานต่อภัยพิบัติได้กลับนอนพังพินาศอยู่ ในบางกรณี

อาคารทรุดจมลงไปในพื้นดินเพียงบางส่วน ทั้งเมืองปรากฏเป็นภาพอันน่าสะพรึงกลัวยิ่งแห่งความไร้ประสิทธิภาพของความคิดประดิษฐ์ของมนุษย์ในการสร้างสิ่งปลูกสร้างที่กันไฟและทนต่อแผ่นดินไหวได้”

“โดยผ่านผู้เผยพระวจนะเศฟันยาห์

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงระบุอย่างเจาะจงถึงการพิพากษาที่พระองค์จะทรงนำมาสู่บรรดาผู้กระทำความชั่วว่า:

‘เราจะกวาดล้างทุกสิ่งให้สิ้นไปจากแผ่นดินอย่างสิ้นเชิง พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้

เราจะกวาดล้างทั้งมนุษย์และสัตว์เดียรัจฉาน เราจะกวาดล้างทั้งนกในท้องฟ้าและปลาในทะเล

ทั้งสิ่งสวดพร้อมกับคนอธรรม และเราจะตัดมนุษย์ออกเสียจากแผ่นดิน พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้”

“และต่อมาในวันแห่งเครื่องบูชาของพระยาห์เวห์ เราจะลงโทษบรรดาเจ้านาย

และพระราชโอรสทั้งหลายของพระราช และบรรดาผู้ที่สวมใส่เครื่องแต่งกายประหลาด ในวันเดียวกันนั้น

เราจะลงโทษบรรดาผู้ที่กระโดดข้ามธรณีประตู

ผู้ซึ่งทำให้เรือนของนายของตนเต็มไปด้วยความทารุณและการล่อลวง....

“และจะบังเกิดขึ้นในกาลนั้นว่า เราจะค้นกรุงเยรูซาเล็มด้วยตะเกียง

และจะลงโทษบรรดาคนที่ตกตะกอนอยู่บนนากของตน ผู้ซึ่งกล่าวในใจของตนว่า

พระยาห์เวห์จะไม่ทรงกระทำความดี และพระองค์จะไม่ทรงกระทำความชั่ว
ดังนั้นทรัพย์สินของพวกเขาจะกลายเป็นของริบ และเรือนของพวกเขาจะกลายเป็นที่รกร้าง
พวกเขาจะสร้างเรือนด้วย แต่จะไม่ได้อาศัยอยู่ในนั้น และพวกเขาจะปลูกสวนองุ่น
แต่จะไม่ได้ดื่มเหล้าองุ่นจากสวนนั้น”

“วันอันยิ่งใหญ่ของพระยาห์เวห์ใกล้เข้ามาแล้ว มันใกล้เข้ามาและเร่งรัดอย่างยิ่ง
แม้แต่เสียงแห่งวันของพระยาห์เวห์ด้วย ที่นั่นคนเกรียงไกรจะร้องไห้อย่างขมขื่น วันนั้นเป็นวันแห่งพระพิโรธ
เป็นวันแห่งความทุกข์และความคับแค้น เป็นวันแห่งความพินาศและความรกร้าง
เป็นวันแห่งความมืดและความอึมครึม เป็นวันแห่งเมฆและความมืดทึบ
เป็นวันแห่งเสียงแตรและเสียงสัญญาณเตือนภัยต่อผู้กบฏที่มีป้อมปราการ และต่อผู้กบฏคอยสูง
และเราจะนำความคับแค้นมาสู่มนุษย์ทั้งหลาย จนเขาทั้งหลายจะเดินเหมือนคนตาบอด
เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระยาห์เวห์ และโลหิตของเขาทั้งหลายจะถูกเทออกดังผงคลี
และเนื้อของเขาทั้งหลายจะเป็นดวมลสัตว์
ทั้งเงินและทองของเขาทั้งหลายจะไม่อาจช่วยเขาให้พ้นได้ในวันแห่งพระพิโรธของพระยาห์เวห์
แต่แผ่นดินทั้งสิ้นจะถูกเผาผลาญด้วยไฟแห่งความหวนแค้นของพระองค์
เพราะพระองค์จะทรงกระทำลายอย่างฉับพลันแก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นทั้งหมด’ เศฟันยาห์ 1:2,
3, 8-18.”

“พระเจ้าไม่อาจทรงอดกลั้นต่อไปได้นานนักอีกแล้ว
บัดนี้การพิพากษาของพระองค์กำลังเริ่มตกลงเหนือบางแห่ง
และในไม่ช้าพระพิโรธอันเป็นสัญญาณชัดเจนของพระองค์จะเป็นที่รู้สึกในแห่งอื่น ๆ”

“จะมีเหตุการณ์เป็นลำดับเผยให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นองค์เจ้านายเหนือสถานการณ์ทั้งสิ้น
ความจริงจะถูกประกาศด้วยถ้อยคำที่ชัดเจน ปราศจากความคลุมเครือ ในฐานะประชากรหนึ่ง
เราจำต้องเตรียมทางขององค์พระผู้เป็นเจ้าภายใต้การทรงนำอันครอบงำของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ข่าวประเสริฐจะต้องถูกประกาศในความบริสุทธิ์ของมัน
กระแสน้ำแห่งชีวิตจะต้องลึกซึ้งและกว้างออกในสายธารของมัน ในทุกแห่ง ทั้งใกล้และไกล
มนุษย์จะถูกเรียกออกมาจากคั่นไถ และจากอาชีพการค้าขายสามัญซึ่งโดยมากครอบครองความคิดจิตใจ
และจะได้รับการอบรมร่วมกับผู้มีประสบการณ์ เมื่อพวกเขาเรียนรู้ที่จะทำงานอย่างเกิดผลแล้ว
พวกเขาจะประกาศความจริงด้วยฤทธานภาพ
โดยการทรงกระทำอันน่าอัศจรรย์ยิ่งแห่งพระญาณสอดส่องของพระเจ้า
ภูเขาแห่งความยากลำบากจะถูกยกออกและเหวี่ยงลงในทะเล
ข่าวสารซึ่งมีความหมายยิ่งใหญ่ต่อบรรดาผู้อาศัยบนแผ่นดินโลกจะถูกรับฟังและเข้าใจ
มนุษย์จะรู้ว่าอะไรคือความจริง งานนั้นจะก้าวหน้าออกไป ต่อไปและต่อไปอีก
จนกว่าแผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะได้รับคำเตือน และแล้ววสานจะมาถึง”

“ยิ่งนานวันเข้า ก็ยิ่งเป็นที่ประจักษ์ชัดว่า การพิพากษาของพระเจ้ากำลังอยู่ในโลกนี้
พระองค์ทรงกำลังทรงเตือนบรรดาผู้พำนักอยู่บนแผ่นดินโลกนี้ถึงการเสด็จมาใกล้ของพระองค์ โดยไฟ
น้ำท่วม และแผ่นดินไหว เวลากำลังใกล้เข้ามา
เมื่อวิกฤตการณ์อันยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์ของโลกจะมาถึง เมื่อทุกความเคลื่อนไหวในการปกครองของพ
พระเจ้าจะถูกเฝ้ามองด้วยความสนใจอย่างยวดยาวและด้วยความหวาดหวั่นเกินจะพรรณนา
การพิพากษาของพระเจ้าจะติดตามกันมาอย่างรวดเร็ว—ไฟและน้ำท่วมและแผ่นดินไหว
พร้อมทั้งสงครามและการนองเลือด”

“โอ ขอให้ประชาชนรู้จักเวลาที่พระองค์เสด็จมาเยี่ยมเยียนพวกเขาเถิด!
ยังมีคนเป็นอันมากที่ยังมิได้ยินความจริงแห่งการทดสอบสำหรับยุคนี้

ยังมีคนเป็นอันมากซึ่งพระวิญญาณของพระเจ้ากำลังทรงต่อสู้ด้วย
เวลาที่มีการพิพากษาอันทำลายล้างของพระเจ้ามาถึงนั้น
เป็นเวลาแห่งพระเมตตาสำหรับผู้ที่ยังไม่มีโอกาสเรียนรู้ว่าอะไรคือความจริง
องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทอดพระเนตรพวกเขาด้วยความอ่อนโยน
พระทัยแห่งพระเมตตาของพระองค์ทรงสะท้อน พระหัตถ์ของพระองค์ยังคงเหยียดออกเพื่อช่วยให้รอด
ขณะที่ประตูได้ปิดลงแล้วสำหรับผู้ที่ไม่ยอมเข้าไป”

“พระเมตตาคุณของพระเจ้าปรากฏให้เห็นในความอดกลั้นพระทัยอันยืนนานของพระองค์
พระองค์กำลังทรงยับยั้งการพิพากษาของพระองค์ไว้
ทรงคอยให้ข่าวสารแห่งคำเตือนได้รับการประกาศแก่คนทั้งปวง โอ หากประชากรของเราจะตระหนักถึงที่ค
วรถึงความรับผิดชอบซึ่งวางอยู่บนพวกเขาในการมอบข่าวสารแห่งพระเมตตาครั้งสุดท้ายแก่โลก
งานอันน่าอัศจรรย์เพียงใดคงจะได้สำเร็จ!” Testimonies, เล่ม 9, 94–97.